Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2026

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 2

Indiqueu l'opció triada:

Exercici 3: Opció A ☐ Opció B ☐ Opció C ☐

Espai per a la correcció

Qualificació		
Exercici 1		
Exercici 2	*a*	
	b	
	c	
Exercici 3		
Suma de notes parcials		
Descompte en la redacció		
Qualificació final		

Espai per a la revisió

Comprovació	2a correcció

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris. En els exercicis 1 i 2, responeu a TOTES les qüestions que s'hi plantegen. En l'exercici 3, trieu UNA de les tres opcions (A, B o C) i responeu a TOTES les qüestions de l'opció triada. Indiqueu a la portada de l'examen l'opció que heu escollit.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica. Es descomptarà fins a 1 punt en el conjunt de l'examen per errors de redacció, gramaticals, ortogràfics o lèxics.

Exercici 1

[2 punts: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	Correcta	*Errònia*
— *Diàleg*: Intercanvi de comunicació verbal que s'estableix entre dos o més personatges i que fa progressar l'acció des de l'inici fins al desenllaç de l'obra. Les característiques, les variants i les possibilitats d'aquest intercanvi són les mateixes en el teatre que en la vida real, és a dir, il·limitades.	☐	☐
— *Farsa*: Obra que transforma irònicament un text anterior conegut pel públic caricaturitzant-lo o invertint-lo. Imitació burlesca d'un personatge famós. Burla, escarni de qualsevol circumstància que es consideri seriosa o important.	☐	☐
— *Teatre minimalista*: S'oposa al gran espectacle teatral per a centenars o milers d'espectadors. Busca generar una atmosfera d'intimitat entre els actors, el text, la dramatúrgia i els espectadors, que es troben un escenari convertit en un lloc de trobada i de confessió. Temes com la parella, la solitud o el desencís són escollits, habitualment, per a poder parlar de manera directa amb l'espectador.	☐	☐
— *Tragicomèdia*: Primera manifestació escrita del teatre occidental. Obra dramàtica d'estil elevat en què, generalment, el protagonista és portat per la passió o la fatalitat cap a la catàstrofe.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *La bona persona de Sezuan*, de Bertolt Brecht (amb traducció de Feliu Formosa), responent a les qüestions que es plantegen a continuació del text.

Música. Per última vegada, els DÉUS *s'apareixen en somnis a l'aiguader. Han sofert una gran transformació. Presenten senyals evidents de llargues caminades, de gran esgotament i d'haver viscut experiències desagradables. Un d'ells porta el barret xafat, l'altre ha deixat una cama en un parany de guineus, i tots tres van descalços.*

WANG: Per fi apareixeu! Passen coses terribles davant l'estanc de Xen Te, Resplendents! Xen Te torna a estar de viatge, ja fa mesos! El cosí ha arrambat amb tot! Avui l'han detingut! Diuen que l'ha assassinada per quedar-se la botiga. Però jo no ho crec, perquè he tingut un somni on ella se m'apareixia i m'explicava que el seu cosí la té presonera. Oh, Resplendents, cal que torneu immediatament a buscar-la.

DÉU PRIMER: És espantós. La nostra recerca ha fracassat. De bons, n'hem trobat pocs i, quan n'hem trobat algun, feia una vida indigna d'una persona humana. Ja ens havíem decidit per Xen Te.

DÉU SEGON: Si és que encara és bona.

WANG: És clar que ho és, però no apareix per enlloc!

DÉU PRIMER: Doncs tot està perdut.

DÉU SEGON: Calma!

DÉU PRIMER: Calma, per què? Haurem de dimitir, si ella no apareix! Amb quin món ens hem topat! Misèria, baixesa i depravació per tot arreu! Fins i tot el paisatge ens falla. Els arbres, tan bonics, decapitats pels cables elèctrics, i a l'altra banda de les muntanyes, veiem espessos núvols de fum i sentim canonades, i enlloc no hi ha una bona persona que se'n pugui sortir!

DÉU TERCER: Ai, venedor d'aigua, els nostres manaments semblen destructors! Em temo que caldrà suprimir totes les normes morals que havíem establert. La gent té prou feina a conservar la vida. Els bons propòsits els porten arran del precipici, i les bones accions els hi fan caure. *(Als altres dos* DÉUS*)*: El món és inhabitable, cal que ho reconegueu!

DÉU SEGON (*amb violència):* No, són els homes, els qui no valen res!

DÉU TERCER: Perquè el món és massa fred!

DÉU SEGON: Perquè els éssers humans són massa febles!

DÉU PRIMER: Dignitat, amics, dignitat! Germans, no tenim dret a desesperar-nos. Havíem trobat algú que era bo i que no s'ha tornat dolent, sinó que, simplement, ha desaparegut. Correm a trobar-lo. Amb un n'hi haurà prou. No hem dit que tot pot millorar encara, si trobem una sola persona capaç de viure en aquest món, només una?

Surten de pressa.

***a*)** Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.

[1 punt]

***b*)** Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'escena, i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.
[2 punts]

***c*)** Identifiqueu el moviment estètic al qual pertany l'obra i justifiqueu-ho a partir de dos elements de l'escena.
[1 punt]

Exercici 3

[4 punts en total: la manca de coherència i cohesió en la redacció, i els errors gramaticals, lèxics i ortogràfics, així com les deficiències en la presentació, poden comportar un descompte de fins a 0,4 punts]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents. **Indiqueu a la portada de l'examen l'opció escollida.**

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral (d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules) que contingui elements del gènere de la ciència-ficció a partir de les pautes següents:

Situació: [1 punt]

— Al segle XXII un equip d'investigadors descobreix una tècnica per a convertir l'aigua en or.
— Dins l'equip es genera una confrontació entre dos líders, A i B.

Objectius i desenvolupament: [1 punt]

— A intenta convèncer la resta de l'equip de la necessitat de donar a conèixer la descoberta i explotar-la econòmicament.
— B s'enfronta a A exposant els problemes ètics, socials i mediambientals que pot comportar la difusió de la tècnica.
— En la discussió intervenen dos científics més, C i D, que fan que les posicions de A i B s'aproximin.

Circumstàncies i antecedents (cal escollir, com a mínim, una de les propostes següents): [1 punt]

— La intervenció de C està originada per un motiu: C és la parella de A, però no comparteix la seva ambició.
— La intervenció de D està originada per un motiu: vol passar a ser el líder de l'equip, per sobre de A i B.
— A ha de revelar a C i D una qüestió vergonyosa per a B.

Resolució: [1 punt]

— La resolució final que s'imposarà després de la intervenció de C i D serà diferent de la que plantejaven, a l'inici, A i B.

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Macbeth*, de William Shakespeare (amb traducció de Salvador Oliva), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

MACBETH: Un dia tan bonic i tan lleig com aquest,
no l'havia vist mai.
BANQUO: A quant estem de Forres?
Qui són aquestes tan pansides,
vestides d'una forma tan estranya,
que ni semblen pertànyer a aquesta terra,
encara que l'habitin? Teniu vida? Sou coses
amb qui nosaltres ens puguem comunicar?
Sembla que m'entengueu, si totes tres
us poseu sobre els llavis prims el dit callós.
Deveu ser dones, pro les barbes que porteu
fan que em costi de creure que ho sigueu.
MACBETH: Parleu-nos, si és que ho podeu fer. Qui sou?

Bruixa I: Salut, Macbeth! Salut, baró de Glamis!
Bruixa II: Salut, Macbeth! Salut, baró de Cawdor!
Bruixa III: Salut, Macbeth, que seràs rei!

a) Esmenteu una característica del teatre del Renaixement anglès que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules, com la crítica teatral següent descriu l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

a) Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.
[1 punt]

b) Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.
[2 punts]

c) Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.
[1 punt]

'El monstre' de Josep Maria Miró: una criatura desconcertant

El monstre de qui ens parla Josep Maria Miró habita en una petita comunitat rural molt semblant a aquella on s'esdevenia la multipremiada tragèdia *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* (2022) i no gaire lluny de *La majordoma* (2024). A més de l'espai geogràfic i mental (o potser per això mateix), a *El monstre*, com a les obres esmentades, es fa evident l'estrany i l'incomprensible en un marc de violència tensa.

Però si en aquelles la sempre rica i estimulant paraula de Miró fluïa arrossegant-nos per un viatge teatral tens i expectant, aquest *Monstre* és tot un desafiament per als espectadors. El públic intenta esbrinar, amb poca sort, un misteri que de segur l'autor i director coneix àmpliament, però que sobre l'escenari transcendeix amb un excés de clarobscur, d'incògnites sense resoldre dins d'un ambiciós joc formal que, al nostre entendre, hi juga en contra. Segurament un punt de vista aliè —el d'un director que s'enfrontés al text sense el *background* de l'autor— hauria servit per trobar una claredat expositiva. Davant d'aquest desconcert, cal celebrar el gran treball interpretatiu i la bellesa de la paraula en el marc d'una posada en escena d'extrema sobrietat, austera i esteticista, molt en voga actualment. El teatre de Miró és un teatre de la paraula ben escrita. Una paraula que amplifica el sentit, unes descripcions que van més enllà del que descriuen, una acció narrativa carregada de sentiment.

L'autor vol parlar de la por. I aquesta hi és i ens arriba amb l'harmoniosa quotidianitat de la Berta d'Àurea Màrquez i el desconcert emocional del Santi d'Albert Prat, desperts de matinada en una casa isolada d'un petit poble amb tradicions masclistes. Una conversa que propicia la visita d'un àngel negre (Joan Negrié), que fa vint anys vivia al poble i que va tenir relacions amb tots dos. Un amic. Potser més que un amic que va haver de marxar. I un pare violent. Els elements hi són. El misteri també, però acabem perduts.

Santi Fondevila. *Ara* [en línia] (4 juliol 2025)

Comprovació i 2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

IEC
Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l'edició d'aquesta prova d'accés.

SÈRIE 2

Exercici 1

[2 punts]

Definició de 4 conceptes teatrals

En aquest cas l'estudiant ha de dir si les definicions són correctes o errònies, marcant la casella corresponent situada al final de cada definició, i justificar per què les definicions errònies ho són. Les definicions segona (farsa), tercera (teatre minimalista) i quarta (tragicomèdia) són errònies, i només la primera (diàleg) és correcta. Cada resposta (V/F) encertada es valorarà amb 0,5 punts. Pel que fa als conceptes amb definicions errònies, l'estudiant només obtindrà 0,5 punts (la totalitat de la puntuació assignada a la resposta) si també és capaç de justificar correctament per què les definicions errònies ho són. Si no és capaç de justificar-ho, o la justificació és poc precisa o ambigua, rebrà només 0,25 per aquella resposta. De la mateixa manera, si la justificació és correcta però ha errat a l'hora d'identificar si la definició és errònia o correcta, també rebrà només un 0,25.

Per tal de justificar per què les definicions errònies ho són, en el cas de la segona, la tercera i la quarta definició, que són errònies, l'estudiant pot anomenar el concepte al qual fa referència la definició errònia (en aquest cas serien paròdia per a la segona definició, teatre de cambra per a la tercera, i tragèdia per a la quarta) o simplement explicar el significat dels conceptes, tot aportant la definició correcta, i raonar per què les definicions d'aquests termes no són correctes. Tots dos tipus de resposta, si són correctes, poden tenir la màxima puntuació (0,5).

Exercici 2

[4 punts]

Anàlisi d'una escena d'una obra del llistat de lectures de referència

L'estudiant ha de respondre les tres preguntes que se li fan (a, b i c) en l'espai que se li ofereix. No es penalitzarà l'estudiant si no empra la totalitat de l'espai que se li ofereix a continuació de cada pregunta, mentre respongui la pregunta. En tractar-se d'un comentari lliure, la pregunta ha de corregir-se en conjunt, però es valorarà que respongui tot el que se li demana a cada pregunta. Les preguntes a) i c) valen 1 punt i la b) val 2 punts perquè es demana comentar més aspectes de l'escena.

Si l'estudiant esmenta alguna cosa no preguntada però correcta, es valorarà positivament i es pot augmentar la puntuació d'aquella pregunta, sempre que no superi la puntuació màxima que li correspon.

Si no respon la totalitat del que se li pregunta a cadascuna de les preguntes, es pot descomptar 0,25 punts per cada ítem no respost.

La pregunta a) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç de descriure què es llegeix a l'escena en qüestió, i de situar l'escena en el conjunt de l'obra.

L'alumnat hauria de dir que l'escena surt al final de l'obra, després de l'escena 8, abans que els tres Déus, a la sala del tribunal, jutgin l'exprostituta Xen Te. Es tracta de l'últim moment en què els tres Déus apareixen en somnis a l'aiguader Wang. Fa sis mesos que Xen Te ha desaparegut de Sezuan. En realitat, Xen Te s'ha disfressat d'home, prenent el nom de Xui Ta, a qui presenta com el seu cosí, per tal d'amagar el seu estat (està embarassada) i evitar que els pobres li demanin més favors. Gràcies, primer, a l'ajut dels tres Déus (que li han donat diners com a premi per ser una bona persona) i, després, de la propietària de l'estanc, la senyora Mi Tzu, Xen Te ha aconseguit ampliar la botiga de tabac i convertir les barraques del senyor Xu Fu en una fàbrica de tabac. També ha aconseguit que Sun, el jove de qui està enamorada, deixi de ser un dròpol malgastador i treballi com a apoderat de la fàbrica. Sun, que s'acaba d'assabentar que Xen Te està embarassada, demana a un policia que arresti Xui Ta, sota l'acusació d'haver empresonat Xen Te. Just després d'aquest arrest hi ha l'última aparició dels tres Déus a l'aiguader (l'aparició en què se centra l'escena). Aquesta aparició, que es presenta com un intermedi entre l'arrest i el judici, té dues funcions: recordar l'estat d'esgotament físic i mental dels tres Déus en el seu pelegrinatge en cerca d'una bona persona i insistir en la naturalesa bona de Xen Te, que, si ha estat víctima d'estafes i abusos, és justament a causa de la bondat del seu caràcter. En el judici posterior Xui Ta revela als tres Déus la seva veritable identitat. Un cop els Déus l'han reconeguda com la bona persona que buscaven li diuen que ja no podrà tornar a ser Xui Ta i que s'haurà d'enfrontar a alguns dels infortunis que l'esperen, com la tristesa de dos vells que li van deixar diners i que, per culpa d'ella, han perdut la casa o el naixement del fill.

La pregunta b) es valorarà amb 2 punts si l'alumne és capaç de descriure el tema, el conflicte i els personatges de l'escena, la situació que planteja, i si l'escena en qüestió fa un tractament realista o simbòlic dels personatges que hi apareixen. Pel que fa al tema, l'alumnat pot dir que és el dubte sobre si es pot ser bo en una societat capitalista. Al llarg de l'obra Xen Te ha volgut ser bona, però ha estat víctima dels seus veïns pobres, que viuen a l'entorn de l'estanc. Iang Sun s'ha aprofitat d'ella perquè volia aconseguir diners per poder pilotar un avió. Una família li ha demanat arròs i un espai on dormir, però l'han enganyat i mentit. Només personatges com Wang, que la presenta als tres Déus com la bona persona de Sezuan, i sempre la defensa, o dels dos vells, que li cedeixen diners, actuen desinteressadament amb ella. Pel que fa al conflicte i la situació, en l'escena els tres déus discuteixen respecte al fracàs de no trobar bondat en el món. Es demanen si són els éssers humans els qui no són bons, perquè són massa febles, o bé si és el món, massa fred, qui els fa dolents, i no es posen d'acord. Pel que fa als personatges, l'alumnat hauria de caracteritzar Wang com un intermediari entre els tres Déus i Xen Te: els Déus només se li apareixen, en

somnis, a ell i és ell qui els proporciona les principals novetats sobre la noia. És rodamon i pobre, i viu dels diners que obté venent aigua. L'altre personatge present en l'escena són els tres Déus, que són caracteritzats com a part d'una unitat: tots tres s'exclamen davant de la impossibilitat de trobar bondat al món i reclamen una dignitat difícil de trobar a la terra. Pel que fa al tractament dels personatges, cal indicar que és simbòlic: tant els Déus com Wang no tenen profunditat psicològica, sinó que funcionen com a "símbols" al servei del mòbil de l'obra.

La pregunta c) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç de dir que l'obra segueix les convencions del teatre èpic. Es tracta d'un teatre que trenca amb la identificació entre l'espectador/l'actor i els personatges a través del distanciament. Dos elements que justifiquen que es tracta de teatre èpic són, d'una banda, el recurs de l'escena onírica i, de l'altra, la utilització de personatges amb una forta càrrega simbòlica, com els tres Déus i l'aiguader. Tots quatre tenen un nom simbòlic (encarnen, d'una banda, la divinitat i, de l'altra, la figura del personatge errant que proporciona un bé associat a la vida: l'aigua), no reben un tractament realista i parlen amb un to ampul·lós o sentenciós. Mentre que les intervencions de Wang serveixen per sintetitzar el que ha passat a Xen Te, els comentaris dels tres Déus expressen el desconcert de la divinitat davant la corrupció del món dels humans. Com a elements propis del teatre èpic es poden destacar, també, l'ús de recursos extrets de la paràbola o la faula moral, la utilització de màscares i la simplificació en la caracterització dels personatges. També es pot subratllar el compromís polític de l'obra, que es concreta en la crítica al capitalisme i a la inacció de l'Església.

Si l'alumnat només comenta que l'obra pertany al teatre èpic, i ho argumenta amb dos elements del text, pot tenir el total de la puntuació de la pregunta (1 punts). Si diu que l'obra pertany al teatre èpic, i ho argumenta amb un element del text, l'alumnat rebrà la meitat de la puntuació que correspon a aquesta pregunta (0,5 punts). Si ho argumenta amb més de dos exemples, la qual cosa no es requereix, es pot valorar positivament, tot i que la puntuació màxima atorgada a la pregunta c) no pot ser superior a 1 punt.

Exercici 3

OPCIÓ A

[4 punts]

Creació d'una una escena teatral a partir dels elements especificats. (Extensió: entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules)

4 punts: Si l'escena creada conté elements del gènere de la ciència-ficció i empra les seqüències textuals adients (diàleg, potser monòleg), segueix les tres pautes suggerides (Situació, Objectius i Desenvolupament, i Resolució), escull una de les tres Circumstàncies i Antecedents, elabora una trama coherent i cohesionada, que segueix les característiques d'una escena, amb intenció literària i estilística, i fa un ús versemblant dels personatges, l'exercici rebrà 4 punts.

3 punts: Si l'escena creada conté elements del gènere de la ciència-ficció i empra les seqüències textuals adients (diàleg, potser monòleg), segueix la majoria, però no totes, de les tres pautes suggerides (Situació, Objectius i Desenvolupament, i Resolució), escull una de les tres Circumstàncies i Antecedents, i elabora una trama coherent i cohesionada, que segueix les característiques d'una escena, amb intenció literària i estilística, i fa un ús versemblant dels personatges, l'exercici rebrà 3 punts.

2 punts: Si l'escena creada conté elements del gènere de la ciència-ficció i empra les seqüències textuals adients (diàleg, potser monòleg), però no tots els elements pautats han estat introduïts, o la trama no és coherent i cohesionada, no té valor literari, i no segueix les característiques d'una escena, es podran restar fins a 2 punts.

1 punt: Si l'escena creada no conté elements del gènere de la ciència-ficció i cap, o gairebé cap, dels elements pautats no han estat introduïts i la trama no és coherent i cohesionada, no té valor literari, i no segueix les característiques d'una escena, es podran restar fins a 3 punts.

Si l'escena creada no arriba al mínim de paraules, es podran descomptar fins a 0,25 punts addicionals.

L'escena es valorarà en conjunt: el que és més important és que l'estudiant produeixi una escena que contingui les característiques pròpies d'una escena (i no, per exemple, d'una narració), i no tant que s'incorporin exhaustivament tots els elements pautats. Si l'estudiant afegeix algun element no pautat però que és pertinent es valorarà positivament i es podrà augmentar la puntuació de l'exercici, mentre no superi la puntuació màxima.

OPCIÓ B

[4 punts]

Anàlisi d'elements teatrals a partir d'una escena o fragment d'una obra que no forma part de les lectures de referència.

L'estudiant ha de respondre les tres preguntes que se li fan (a, b i c) en l'espai que se li ofereix. No es penalitzarà l'estudiant si no empra la totalitat de l'espai que se li ofereix després de cada pregunta, mentre respongui la pregunta. En tractar-se d'un comentari lliure, la resposta ha de corregir-se en conjunt, i es valorarà que es respongui tot el que es demana. Les preguntes a) i c) valen 1 punt i la b) val 2 punts perquè cal comentar-hi més aspectes de l'escena.

Si l'estudiant diu alguna cosa no preguntada però correcta, es valorarà positivament i es pot augmentar la puntuació d'aquella resposta, sempre que no superi la puntuació màxima que li correspon.

Si l'alumne no respon la totalitat del que se li pregunta a cadascuna de les preguntes, es pot descomptar 0,25 punts per cada ítem no respost.

La pregunta a) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç d'esmentar una característica del teatre del Renaixement anglès que observi a l'escena i explicar-la. Aquesta podria ser, per exemple, que és en el llenguatge o la paraula, no en l'escenografia o els objectes de l'escena, on recau la força expressiva de l'obra. També es pot remarcar la importància del soliloqui (els personatges fan llargs parlaments, a vegades per a si mateixos), o que planteja temes polítics de l'època (els drets de successió en les monarquies, o la tirania). Els personatges, a més, parlen en vers, i Banquo i Macbeth són de classe social alta.

La pregunta b) es valorarà amb 2 punts si l'alumne és capaç de descriure la situació que planteja l'escena, dir a quin gènere pertany, i mencionar una característica dels personatges que hi apareixen. Pel que fa a la situació, l'alumnat hauria d'identificar que surt a l'inici del primer acte de *Macbeth*. En una esplanada d'Escòcia tres bruixes llencen un estrany encanteri. Just després, Macbeth i Banquo, generals de l'exèrcit del rei Duncan, apareixen en escena i se sorprenen per la presència d'unes dones tan estranyes, que semblen encarnar el mal. Les bruixes s'adrecen a Macbeth utilitzant tres títols: el del baró de Glamis (un títol que ja ostenta), el del baró de Cawdor i el de rei. Aquests dos últims títols determinaran profèticament la trajectòria de Macbeth, que, a partir de llavors, aspirarà a obtenir la corona. Pel que fa al gènere, *Macbeth* és una tragèdia. És protagonitzada per un heroi noble que, empès per l'ambició, acaba destruint-se a si mateix. El principal tema a què s'associa el personatge de Macbeth no és, només, l'ambició, sinó les contradiccions i els remordiments derivats de les accions violentes a les quals el condueix l'ambició. A banda de Macbeth, a l'escena també hi apareix el seu amic Banquo, i les tres bruixes, que són vistes com a éssers estranys (porten uns vestits rars, semblen no tenir vida o no ser dones, i fan profecies).

Si l'alumnat només respon una de les tres preguntes (situació, gènere, personatges), la pregunta b) rebrà un terç de la puntuació total (0.66), si només en respon dues, rebrà la meitat de la puntuació (1 punt) i si respon les tres preguntes, rebrà la totalitat de la puntuació (2 punts). Si alguna pregunta de les tres que componen la pregunta b) no és contestada amb detall, es pot restar puntuació.

La pregunta c) es valorarà amb 1 punt si l'alumne és capaç de comentar algun altre recurs expressiu de l'obra que s'observi a l'escena. L'alumnat pot afirmar que el teatre del Renaixement és un teatre dramàtic que, a diferència del teatre realista del segle XIX, per exemple, fa poc ús de les acotacions o indicacions escèniques. L'alumnat també pot dir que era un teatre escrit en vers, i que l'efecte de l'escena, el terror que fa sentir als espectadors, es transmet fonamentalment a través de la paraula i la caracterització de les bruixes. També pot dir que l'escenari normalment estava buit, a excepció d'algun objecte, sense gaires elements pictòrics. Es feia molt ús, però, del potencial del teatre com a espai arquitectònic. Més concretament, aquesta escena té lloc en un espai obert: una esplanada d'Escòcia.

OPCIÓ C

[4 punts]

Anàlisi d'una crítica teatral. (Extensió: entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules)

En tractar-se d'un comentari lliure, la pregunta ha de corregir-se en conjunt, però es valorarà que es responguin totes les preguntes.

4 punts: Si es responen les tres preguntes (a, b, c), i el text és coherent i correcte, l'anàlisi rebrà 4 punts.

3 punts: Si només es responen la primera o tercera [1 punt] i segona preguntes [2 punts], i el text és coherent i correcte, l'anàlisi rebrà 3 punts.

2 punts: Si només es respon la segona pregunta [2 punts], o bé la primera i la tercera [2 punts], i el text és coherent i correcte, l'anàlisi rebrà 2 punts.

Si no es respon cap pregunta, però es comenten alguns aspectes de les crítica, l'anàlisi rebrà 1 punt, i si no es respon cap pregunta, i no es comenta cap aspecte relacionat amb la crítica, l'anàlisi rebrà 0 punts.

En relació amb la primera pregunta, sobre si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics i/o ideològics de l'obra, o a altres aspectes, si l'alumne diu que fa referència a aspectes sobretot temàtics (tres personatges que coincideixen en un poble amb tradicions masclistes) i interpretatius (com s'expressa la quotidianitat en què viuen els personatges, els clarobscurs o enigmes de les seves relacions passades i les dificultats del joc formal, que queda poc clar), rebrà 1 punt.

En relació amb la segona pregunta, sobre si la crítica té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera, l'alumnat haurà de comentar que se centra en les dificultats d'interpretació d'una obra amb misteris no resolts, en el bon treball dels dos actors i l'actriu protagonistes, en l'ús d'una llengua de gran qualitat i bellesa, i en l'aposta per una posada en escena molt sòbria, aquesta part de la pregunta rebrà 2 punts.

En relació amb la tercera pregunta, sobre si l'alumne pot establir semblances, encara que llunyanes, o basades amb un element no central de la crítica, amb alguna obra que hagi vist, i l'explica amb detall, de manera que el lector/a pugui entendre clarament els aspectes importants de l'obra que va veure, rebrà 1 punt. Si fa la relació amb una obra que ha vist però no queda clar que estigui relacionada amb la crítica, o per què, aleshores només rebrà la meitat de la puntuació (0,5).

Si l'anàlisi no arriba al mínim de paraules es podran descomptar fins a 0,25 punts addicionals.

Si l'estudiant esmenta alguna cosa no preguntada però correcta, es valorarà positivament i es pot augmentar la puntuació de l'exercici o de la pregunta en concret, sempre que no superi la puntuació màxima que li correspon.